Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

4. Aarg. Nr. 9. Den 1. Februar 1855. Priis: 6 ß pr. Expl.

Beretning

om General-Conferencen for Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige, som afholdtes i Tabernaklet i Saltsøstaden og som begyndtes den 6te October 1854 Kl. 10 Form.

Præsident Brigham Young præsiderede.

I Pladsene for det høiere Præstedømme var Præsidenterne B. Young; H. C. Kimball; J. M. Grant.

Af de tolv Apostle: O. Hyde; G. A. Smith; L. Snow; W. Woodruff; O. Pratt; E. T. Benson.

Af de Halvfjers; Joseph Young; L. W. Hancock; Z. Pulsipher; A. P. Rockwood; H. Herriman.

Høipræsternes Qvorum: David Pettigrew.

Præsiderende Biskop: Edward Hunter.

Stavens Præsidentskab: D. Fullmer; T. Rhoads; P. H. Young.

Conferencens Skriver: Thomas Bullock.

Rapportør: George D. Watt.

Sang af Choret. Bøn af Phineas H. Young. Sang.

Forsamlingen opbyggedes ved Taler af Ældsterne P. H. Young; E. T. Benson, Orson Hyde og Præsident B. Young.

Choret sang en Hymne.

Ældste Hyde bekjendtgjorde en Bestemmelse for en Forelæsning om Eftermiddagen over vore ægteskabelige Forholde, og for Biskopperne at møde i General-Conference imorgenaften, og udtalte Velsignelsen.

Kl. 2 Efterm.

Choret sang et helligt Musikstykke og derefter en Hymne. Bøn af Ældste G. A. Smith. Sang.

Ældsterne G. A. Smith, T. D. Brown og Præs. H. C. Kimball talede til Forsamlingen.

Sang af Choret.

Velsignelse af Ældste Hyde.

Kl. 6 Efterm.

Sang. Bøn af Ældste O. Pratt. Sang.

Ældste Hyde talte over „Ægteskabs Forholde," efterfulgt af Præsident Brigham Young med Bemærkninger over de første 8 Vers af det 3die Capitel af Timotheus.

Sang. Velsignelse af Præs. Brigham Young.

Løverdagen den 7de Octbr. Kl. 10 Form.

Sang af Choret. Bøn af Ældste James Brown. Sang.

Ældste James Brown gav en kort Beskrivelse af sin Mission, hvorefter

Præs. Brigham Young optog Conferencens Forretninger og spurgte Forsamlingen om de var tilfreds med ham som Præsident for Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige, og om saa var, at rise det ved at opløfte deres høire Haand, hvilket skete eenstemmigen.

Derefter foreslog han Heber C. Kimball som hans første og Jedediah M. Grant som hans anden Raadgiver;

Orson Hyde som Præsident for de tolv Apostlers Qvorum og Parley P. Pratt, Orson Pratt, Wilford Woodruff, John Taylor, George A. Smith, Amasa Lyman, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Erastus Snow og Franklin D. Richards som Medlemmer af samme Qvorum;

John Smith, Hyrums ældste Søn, som præsiderende Patriarch i Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige;

David Pettigrew som Præsident for Høipræsternes Qvorum og Reynolds Cahoon og G. B. Wallace som hans Raadgivere.;

Joseph Young, Levi W. Hancock, Henry Herriman, Zera Pulsipher, Albert P. Rockwood og Benjamin L. Clapp som Præsidenter for de Halvfjers, og de blev alle eenstemmigen opholdte.

Han foreslog derpaa Horace L. Eldredge i Jedediah M. Grant's Sted som een af de syv Præsidenter for de Halvfjers, hvilket antoges med eenstemmigt Votum.

Han fremstillede derefter John Nebeker som Præsident for de Ældstes Qvorum og James H. Smith og Aaron Sceva som hans Raadgivere;

Edvard Hunter som Kirkens præsiderende Biskop;

Lewis Wight som Præsident for Præsternes Qvorum og Georg Dockstader og W. Whiting som hans Raadgivere;

Mc Gee Harris som Præsident for Lærernes Qvorum og Adam Spiers og Reuben Perkins som hans Raadgivere;

Brigham Young som Hovedbestyrer for Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Helliges Forretnings- og Regnskabsvæsen;

Daniel H. Wells som Overintendant for de offentlige Arbeider, og Truman O. Angell som Kirkens Architect, og de blev alle eenstemmigen opholdte.

Han fremstillede derpaa Brigham Young som Præsident for det Vedvarende Emigrationsfond for de Fattiges Indsamling, og H. C. Kimball, W. Woodruff, O. Hyde, G. A. Smith, E. T. Benson, J. M. Grant, D. H. Wells, E. Hunter, D. Spencer, Th. Bullock, John Brown, W. Crosby, A. Lyman, C. C. Rich, L. D. Young, P. P. Pratt, O. Pratt, F. D. Richards og Daniel Mc Intosh som hans Assistenter og Agenter for nævnte Fond, og spurgte om nogen af Brødrene vidste noget at indvende mod de Mænd, som var opnævnte og hvis saa var at tilkjendegive det, men da ingen Indvending fremsattes, blev de eenstemmigen opholdte.

Han fremstillede derpaa David Fullmer som Præsident for denne Stav af Zion og Th. Rhoades og P. H. Young som hans Raadgivere;

Heman Hyde, Eleazer Miller, Phinehas Richards, Levi Jackman, Ira Eldridge, J. Vance, Edwin D. Wolley, John Parry, Winslow Farr, William Snow som Medlemmer af Høiraadet, og de blev alle eenstemmigen opholdte;

Han foreslog Daniel Karn og Ira Ames at være Medlemmer af Høiraadet istedetfor Nathaniel H. Felt og Seth M.

Blair, som er fraværende paa Mission, hvilket eenstemmigen antoges.

Han fremstillede George A. Smith som Kirkens Historieskriver og General-Registrator, hvilken eenstemmigen opholdtes.

Han paakaldte derefter et negtende Votum, sigende: Er der nogen af Eder, som har nogen Indvending mod nogen af de Mænd, jeg nu har opnævnt, saa viis det ved at opløfte den venstre Haand, og derefter kan I have Leilighed til at tale og bekiendtgjøre Eders Indsigelser.

Ingen venstre Haand opløftedes.

Efter endt Votering for Authoriteterne talte Præsident Brigham Young til Belærelse, og Ældste Daniel Carn gav en Beretning om sin Mission.

Sang af Choret.

Velsignelse af Præs. Grant.

Kl. 2 Efterm.

Sang af Choret. Bøn af Præs. Fullmer. Sang.

Ældste O. Pratt og Præs. Grant talte til Forsamlingen.

Sang af Choret.

Velsignelse af Præs. Joseph Young.

Kl. 6 Efterm.

Bøn af Biskop Woolley.

Præs. B. Young belærte Biskopperne og deres Raadgivere, samt de Ældste i Israel, efterfulgt af Biskop Hunter, Ældste Hyde, Præs. Grant og Biskop Woolley.

Velsignelse af Biskop Woolley.

Søndagen den 8de October Kl. 7 Form.

De Halvfjers mødte for at raadslaae om Fuldendelsen af Hallen til Gavn for Qvorummerne, og for at høre Præs. Joseph Youngs Rapport.

Kl. 10 Form.

Tabernaklet opfyldt. Choret sang en Hymne. Bøn af Ældste L. Snow. Sang af Choret.

Ældste Hyde talte indeni Tabernaklet, efterfulgt af Ældste W. W. Phelps; og til den samme Tid talte Ældste G. A. Smith, og Biskop Wolley udenfor for en endnu større Forsamling, som havde samlet sig ved Bygningens nordlige Ende.

Paa Forslag af Præsident Brigham Young bestemtes Forsamlingen til at møde om Eftermiddagen ved Tabernaklets nordlige Ende, hvor Sæder var bleven indrettede.

Choret sang: „Vi prise Dig, o Gud!"

Velsignelse af Ældste Woodruff.

Kl 2 Efterm.

En uhyre Forsamling var bequemt plaseret under aaben Himmel.

Sang. Bøn af Ældste G. A. Smith. Ældste O. Pratt læste den 68de af Davids Psalmer, hvilken Choret sang.

Som det var Tiden for Administrationen af Sacramentet, nedbad Biskop L. D. Young Velsignelsen over Brødet og Biskop Isak Hill over Kalken. Medens de bragtes om, leverede Præs. Brigham Young en høist interessant Tale, hvilken holdt den talrige Forsamling som fastnyllet.

Ældste Lyman Curtis beskikkedes og voteredes for at gaae paa Mission tilligemed Ældste Rufus Allen under Bestyrelse af Ældste Parley P. Pratt.

Paa Forslag af Ældste Hyde blev det antaget ved eenstemmigt Votum, at alle Medlemmer af denne Kirke, som gaaer ud paa Veiene for at drive Handel, eller som gaaer til Californien eller til noget andet Sted udenfor dette Territorium, uden at være sendt, eller raadet

til at gjøre saaledes, afskjæres fra Kirken.

Paa Forslag sluttedes denne Conference med Bestemmelse at samles i Tabernaklet Kl. 10 den 6te April 1855.

Choret sang: „Guds Aand lig en Ild osv."

Velsignelse af Præsident H. C. Kimball.

Joseph Smiths Levnetsløb.

1834. (Fortsat fra Pag. 187.)

Om Aftenen den 9de November forenede jeg mig i Bøn med Broder Oliver for Velsignelsernes Vedbliven. Efter at have takket Herren for den Hjælp, som han nyligen havde sendt os ved at aabne Brødrenes Hjerter i Østen til at laane os 430 Dollars; efter at have begyndt at glæde os for Herren over dette Tilfælde, enedes vi om at indgaae følgende Pagt med Herren, nemlig:

At, dersom Herren vil begunstige os i vor Forretning og aabne Udvei for os, saa at vi kan erholde Midler til at betale vor Gjeld og ikke blive forurolligede eller bragte i Vanrygte for Verden eller for hans Folk; efter det, af alt, som han vil give os, vil vi give en Tiendedeel til at meddeles de Fattige i hans Kirke, eller som han vil befale, og at vi vil være trofaste over det, som han har betroet til vor Omsorg, at vi kan erholde meget; og for at vore Børn efter os skal ihukomme at iagttage denne ubrødelige og hellige Pligt, og for at vore Børn og Børnebørn kan kjende samme, have vi underskrevet vore Navne med vore egne Hænder.

Joseph Smith jun.,
Oliver Cowdery.

Og nu, o Fader, ligesom Du begunstigede vor Fader Jakob og velsignede ham med Beskyttelse og Lyksalighed hvorhen han gik, fra den Tid han gjorde en lignende Pagt for og med Dig; ligesom Du den samme Nat aabnede Himlene for ham og tilkjendegav stor Naade og Magt og gav ham Forjettelser, saaledes behage Du at gjøre med os hans Sønner; og som hans Velsignelser herskede over hans Sæd, indtil de yderste Grændser af de evige Høie — maa ogsaa vore Velsignelser herske lig hans; og maa dine Tjenere være bevarede fra ugudelige og uretfærdige Menneskers Magt og Indflydelse; maa ethvert Vaaben dannet imod os falde paa dens Hoved, som skal danne det; maa vi velsignes med et Navn og en Plads iblandt dine Hellige her, og iblandt dine Helliggjorte, naar de skal indgaae i Hvilen, — Amen!

Medens vi denne Aften (Novbr. 30) overveiede Guds Godhed og Barmhjertighed, indgaves en Prophetie i vore Hjerter, at Gud vilde ordne det saaledes ved sit Forsyns Styrelse i Naade og sende os Hjælp, saa at vi skulde befries fra Gjeld og Fængsel.

Den 1ste Decbr. Vor Skole for de Ældste var nu godt besøgt og med theologiske Forelæsninger, som regelmæssigen foredroges, optoges Tiden, tilligemed timelige Beskjæftigelser. Afdelingerne i Skolen, bestaaende for det Meste af Ældste, skjænkte den omhyggeligste Opmærksomhed til det høivigtige Formaal at dygtiggjøre sig som Jesu Christi Sendebud og blive rede til at gjøre hans Villie i at bære glade Tidender til alle,

som vilde aabne deres Øine, Øren og Hjerter.

Om Aftenen den 5te, medens jeg var forsamlet med med Sidney Rigdon, Frederik G. Williams og Oliver Cowdery og samtalede om Kirkens Bedste, lagde jeg, efter den Helligaands Veiledning mine Hænder paa Broder Oliver Cowdery og ordinerede ham til assisterende Præsident, sigende disse Ord: „I Jesu Christi Navn, som korsfæstedes for Verdens Synder, lægger jeg mine Hænder paa dig, og ordinerer dig til en assisterende Præsident for det høie og hellige Præstedømme i de Sidste Dages Helliges Kirke."

Den 11te skrev Ældste Phelps fra Liberty, Clay County til J. T. V. Thompson, Jefferson City, som Svar paa hans Brev af den 25de November, udtrykkende Taknemmelighed til hans Exellence for at have berørt de Helliges-Lidelser i sit Budskab; ogsaa spørgende tilraads, „om det vilde være til noget Gavn for Samfundet at ansøge den lovgivende Forsamling om en Lovbeslutning til at gjeninds sætte dem i deres Rettigheder," osv.; og opfordrede ham til at underhandle desangaaende med sine Venner og med hans Exellence og give et tidligt Svar.

Omtrent midt i Maaneden ankom til Kirtland Missouri Guvernørs, Dunklins, Budskab til den lovgivende Forsamling, og læstes med stor Interesse og gjenoplivede Kirkens Haab for de adspredte Brødre af Jackson County.

Den 18de skrev Ældste Phelps igjen til Esquire Thompson som følger:

Kjære Herre! Med denne Post har jeg sendt til Capt. Atchison af Underhuset en Ansøgning og Dokumenter angaaende vore Rettigheder i Jackson County. Han vil overrække dem til Dem for Senatet, naar de har gaaet igjennem Huset. Jeg vil være Dem høiligen forbunden om De vil fremlægge dem i Deres ærede Forsamling; og enhver Oplysning De skulde fordre, eller endog personligt Møde, skriv derom, og De skal have det, saavidt det staaer i min Magt. Alt hvad vi kræve som et Folk, er vore Rettigheder.

Med megen Agtelse osv.

W. W. Phelps.

Den 20de skrev Herrerne Thompson og Atchison til Ældste Phelps fra „Senat Kammeret," erkjendende Modtagelsen af hans Brev og tilkjendegav at Comitteen havde ikke rapporteret Guvernørens Budskab, og raadede de Hellige at istandbringe en Petition til den lovgivende Forsamling med saa mange Underskrifter som mulig, idet de lovede deres Understøttelse og Indflydelse til at erholde Bistand i deres Nød. En Ansøgning blev følgelig indsendt; men uden at istandbringe noget til Hjælp for de Hellige i Missouri i det endende Aar.

1835.

Under Løber af Januar Maaned var jeg beskjæftiget i Skolen for de Ældste og at berede Forelæsningerne over Theologi til Offentliggjørelse i Pagternes og Lærdommens Bog, som, bestemt af Comitten sidstleden September, var nu ifærd med at samles.

Visse Brødre fra Bolton, New York, kom for at søge Raad angaaende deres Bevægelse mod Vesten; og Høiraadet forsamledes den 18de. Efter en lang Undersøgelse afgjorte jeg at Ældste Tanner bidrager af al sin Magt til at understøtte Sagen ved at forblive i Kirtland; hvilken Afgjørelse modtog Raadets eenstemmige Afgjørelse.

Skolen vedblev endnu og Foranstaltninger blev ogsaa gjorte, ifølge Aabenbaringen i Juni 1829, til at vælge „de Tolv" til at være særskilte Sendebud til at bringe Evangeliet til alle Nationer.

Paa Sabbaten før den 14de Fe-

bruar, kom Brødrene Joseph og Brigham Young til mit Huus efter Forsamlingen og sang for mig; Herrens Aand blev udgydt over os, og jeg sagde dem, at jeg ønskede hine Brødre samlede, som gik op til Zion med Leiren, forrige Sommer, thi jeg havde en Velsignelse til dem; og en Samling blev bekjendtgjort, om hvilken Nedenstaaende er en Beretning:

Kirtland den 14de Februar 1835. Idag sammenkaldtes en Forsamling af dem, som drog til Zion i den Hensigt at lægge en Grundvold for dens Forløsning, forgangen Aar, tilligemed saa mange andre af Brødrene og Søstrene, som var tilbøielige til at blive med.

Præsident Joseph Smith jun., som præsiderede, læste det 15de Capt. af Johannes og sagde: Lad os bestræbe os for at samle vort Sind i Høitidelighed, at vi kan modtage en Velsignelse, naar vi paakalder Herren. Efter en passende og inderlig Bøn, blev de Brødre, som reiste til Zion, opfordrede til at plasere dem tilsammen for sig selv i en Deel af Huset.

Præsident Smith tilkjendegav derpaa at denne Forsamling var kaldet, fordi Gud havde befalet det; og det var bekjendtgjort til ham ved Syn og ved den Helligaand. Han gav derpaa en Beretning om nogle af de Omstændigheder, der ledsagede vor Reise til Zion — vore Prøvelser, Lidelser osv.; og sagde, at Gud havde ikke udseet alt dette for Intet, men han havde det endnu i Erindring; og angaaende dem, som drog til Zion, med en Beslutning at nedlægge deres Liv om fornødent, var det Guds Villie, at de skulde ordineres til Tjenesten og gaae ud at beskjære Viingaarden for sidste Gang, eller for Herrens Tilkommelse, hvilken var nær — ja femti og sex Aar skulde udfolde Optrinet.

Præsidenten sagde ogsaa mange Ting, som at de Svage, ja de Mindste og Svageste iblandt os, skal blive kraftfulde og mægtige og store Ting skal fuldføres af Eder fra denne Time; og I skal begynde at føle Guds Aands Viskninger; og Guds Værk skal begynde at bryde frem fra denne Time; og I skal blive iførte med Kraft fra det Høie.

Præsident Smith opfordrede derefter alle dem, som gik til Zion, om de var enige med ham i den af ham givne Fremstilling, at reise sig; og de reiste sig alle op og stod paa deres Fødder.

Han opfordrede derpaa Resten af Forsamlingen at tilkjendegive om de ogsaa bekræftede Begivenhederne, og de opløftede alle deres høire Haand.

Navnene paa dem, som drog til Zion i Leiren, er tildeels følgende:

1. Joseph Smith jun.
2. F. G. Williams.
3. Hyrum Smith.
4. Martin Harris.
5. Roger Orton.
6. Jesse B. Smith.
7. William Smith.
8. Harvei Stanley.
9. Jedediah M. Grant.
10. Lyman E. Johnson.
11. Lyman Sherman.
12. Joseph Hancock.
13. Brigham Young.
14. Lyman Smith.
15. Heber C. Kimball.
16. Lorenzo Booth.
17. Zera S. Cole.
18. Leonard Rich.
19. Harrison Burges.
20. Alden Burdick.
21. Hiram Winters.
22. Willam F. Cahoon.
33. Harpin Riggs.
24. Libeus T. Coan.
25. Nthn. B. Baldwin.

26. Benj. Winchester.
27. Jas. L. Thompson.
28. Henry Shibley.
29. Burr Riggs.
30. Lewis Robbins.
31. Darwin Richardson.
32. Joseph Young.
33. Alex. Badlam.
34. Salomon Angell.
35. John D. Parker.
36. Lewi Hancock.
37. Daniel Stevens.
38. Bradford Elliot.
39. Hiram Stratton.
40. David Elliot.
41. Luke Johnson.
42. Almon W. Babbitt.
43. Orson Hyde.
44. Sylvester Smith.
45. David W. Patten.
46. William Pratt.
47. Sol. W. Denton.
48. Jos. Bates Nobles.
49. Elias Hutchins.
50. Charles Kelley.
51. Ezra Thayre.
52. John Murdock.
53. Hazen Aldrick.
54. Jenkins Salisbury.
55. Peter Buchanan.
56. Parley P. Pratt;

Præsident Joseph Smith jun., efter at have gjort nogle Bemærkningen angaaende Gjenstanden om Valget af de Tolv, ønskede en Tilkjendegivelse fra Brødrene, om de vilde være tilfreds med at have Herrens Aand til at lede Valget af de Ældste, som skulde blive Apostle, hvorpaa alle tilstedeværende Ældste udtrykte deres ivrige Ønske at have det saaledes.

En Hymne blev derefter sungen. Præsident Hyrum Smith bad og Forsamlingen hævedes for een Time.

Forsamlingen begyndte igjen efter Bestemmelsen og aabnedes med Bøn.

Præsident Joseph Smith jun. sagde, at den første Forretning i Forsamlingen var for de 3 Vidner af Mormonsbog at bede, hver af dem, og derefter skride til at vælge tolv Mænd af Kirken som Apostle til at gaae til alle Nationer, Stammer, Tungemaal og Folk.

De tre Vidner, nemlig Oliver Cowdery, David Whitmer og Martin Harris forenede sig i Bøn.

Disse tre Vidner blev da velsignet ved Haandspaalæggelse af Præsidenskabet.

Vidnerne skred derefter, ifølge en tidligere Befaling, til Valget af de Tolv. Deres Navne er følgende:

1. Lyman E. Johnson.
2. Brigham Young.
3. Heber C. Kimball.
4. Orson Hyde.
5. David W. Patten.
6. Luke Johnson.
7. Wm. E. Mc. Lellin.
8. John F. Boyton.
9. Orson Pratt.
10. William Smith.
11. Th. B. Marsh.
12. Parley P. Pratt.

(Fortsættes.)

Polygami i Utah.

(Af Nichols Journal, New-York.)

Repræsentanternes Huus spildte to hele Dage for ikke længe siden med at debatere den moersomste af alle Skrækkebilleder, Polygami i Utah.

Et Lovforslag var fore angaaende Opmaalinger og Bevillinger af Land til Nybyggerne i Utah, da Mormonernes Repræsentant Hr. Bernhisel, en meget værdig og agtet Mand androg paa at den Bestemmelse, „at intet Land skulde gives til nogen Mand, som havde meer end een Kone," skulde udslettes. Hr. Bernhisel sagde, at en saadan Paragraf vilde være til stor Forfang for mange af hans Constituenter, og at jo flere Hustruer en Mand havde, desmere Land behøvede han for at ernære dem.

Men vor moralske og høilig orthodoxe Congress kunde ikke annamme denne fornuftige Lærdom, saa at der udspandt sig en lang Debat, i hvilken en halvtredsindstyve Medlemmer forklarede deres Grundsætninger med Hensyn til Polygami. De sydlige Staters (Retfærdighedsmænd) paastod, at Congressen havde intet at skaffe med de hunslige Indretninger, hvorimod Lovgiverne af den modsatte Side var for at kunse det hele Fleerkonesystem. Abolitionisterne gav nærgaaende Vink om de polygamiske Forhold hos Sydens Herrer med deres Concubiner, hvilket disse tilbagedrev med Stolthed og Vrede.

En latterligere Forevisen af paatagen Moralitet har vi aldrig seet fremstillet. Der var Mænd, som talte ilde om Polygamien, som har været meer polygamiske end nogen Mormon; Forskjellen bestaaer deri, at Mormonen er meer retskaffen og aaben. Den eneste Forskjel, som vi kan see imellem Mormoner og andre Christne af vort Bekjendtskab, er, at hine gjør aabenlyst og som en Samvittighedssag, hvad disse gjør hemmeligt og imod deres Samvittighed Vi kan ei gjøre for at vi tænke, at en Mormon, som i god Tro tager to eller tre Hustruer og underholder dem, maa være en bedre Mand end flere andre Slags Christne, som vi kjender, baade i og udenfor Congressen.

Enhver troer at Abraham, Jacob og Patriarkerne var gode Mænd. Hvorfor da ikke Mormonerne, der troer som Patriarkerne? Vilde Congressen straffe Abraham? Det er en løierlig Ting at tænke paa, at havde den Mand, som Gud udvalgte til en Stifter af et Folk og til Messiæ Stamfader, levet i Massachusetts, saa vilde han bleven sendt til Statens Fængsel.

Brigham Young, Utah's Guvernør og Mand til 36 Hustruer, kan være en ligesaa god Mand som Patriarkerne, hvis Exempel han bekjender sig til at følge. Er han ikke saa mægtig som David, saa har han heller ikke saa mange Medhustruer. Er han ikke saa viis som Salomon, saa har han heller ikke saa mange Hustruer. I en ærbødig Afstand følger han Fodtrinnene af disse Oldtidens begavede Mænd.

Vi tænker med Statens Retfærdighedsmænd, at Congressen har ikke mere at bestille med de hunslige Indretninger i Utah end med dem i Tyrkiet. Vi troer paa de individuelle Rettigheder og paa individuel Uindskrænkethed, og negter Retten for nogen Congress, Legislatur, Constitution eller Majoritet, nogen Mand eller Samling af Mænd til at blande sig i saa reent personlige Ting, som hvem vi elske eller hvor mange. Der gives ikke mere Ret for nogen at blande sig i denne Sag, end det vilde være for nogen at foreskrive os hvad vi skulde spise til Frokost.

Folk forudsiger at vi skal faae Stridigheder med Utah. Sikkerlig vi skal og forjeuer at faae dem, dersom vi blander os i det, som ikke vedkommer os. Hvad kan det angaae en Medborger i New York hvor mange Hustruer somme Mænd har i Saltsøstaden?

For at undgaae al Tvistighed, har vi

blot at passe vore egne Anliggender. Al Fredsforstyrrelse vil være vort eget Værk. At vægre Utah at indlemmes som en Stat med Polygami, vilde være ligesaa dumt som at vægre sig for at afslutte en Traktat med en orientalsk Nation af den samme Grund. Polygami finder Sted i over Trefjerdedele af det brittiske Herredømme. Polygami finder Sted, anerkjendt eller ikke anerkjendt ved Lov i den hele Menneskeslægt.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Februar.

Udenlandske Efterretninger; Deseret. Uventet har vi modtaget 4 Nr. af „Deseret News," det sidste af 26de Octbr. f. A. tilligemed private Breve. Disse var altsaa iblandt de opsamlede Levninger efter den paa Sletterne, som forhen meldt, plyndrede Post. Det var os saa meget kjærkomnere, som vi neppe havde ventet at høre noget fra de kjære Dale førend Vaaren. Vi have begyndt i dette Nr. at indrykke en kort Beretning om General-Conferencen i Saltsøstaden i afvigte October, og vil efterhaanden som Rum og Tid tillader det, indføre i Stjernen de Taler, Formaninger og Belærelser, som er udgangne derfra. Vi erfarer at Guvernør B. Young, som Overagent for de indianske Affærer, i Selskab med Præsidenterne H. C. Kimball og Grant samt O. Hyde, Smith og L. Snow, af de Tolv, og nogle faa Andre forlod Saltsøstaden den 10de October for at gjøre en Tour til Manti, besøgende de mellemliggende Settlementer, og raade og undervise dem i deres Forhold til Indianerne, med hvilke han underveis havde flere Møder og Samtaler, der løb af paa en venlig Maade og de yttrede i Almindelighed en stærk Tilbøielighed til vedvarende Fred. Ved en venlig Omgang og mild Behandling vil man snarere opnaae Fred med disse Naturbørn, end ved det Modsatte. Guvernør Young med Følge kom tilbage den 18de og havde havt behageligt Veir under Reisen.

Industrien er i en glædelig Tiltagen i Utah, nye Sukker-Raffinaderier, Jernværker, Møller osv. oprettes; Veiret i Efteraaret havde været smukt og skikket at arbeide i, og som Exempel paa overordentlig Frugtbarhed vil vi anføre at Broder Israel Calkins avlede paa et Areal lidt mindre end en Aker Land følgende Produkter dette Efteraar: 150 Buschels Sukkerbeder, 150 Buschels Potatos, 30 Buschels Løg, 150 gode Kaalhoveder og desuden en Mængde Agurker, Meloner, Græskar, Peber osv.

Broder George Crainer af Tooele indførte 4 Sukkerbeder, der tilsammen veiede 72½ Pd.; een af dem veiede 20 Pd.

Compagnierne af forrige Aars Emigration er alle kommen lykkelig ind i Dalen og heldigviis for de bageste Tog var Veiret vedblevet mildt som en indiansk Sommer i Staterne. Af private Efterretninger har vi erfaret, at de skandinaviske Emigranter har det godt og er tilfredse.

Ifølge Brev fra Ældste P. P. Pratt fra San Francisco erfare vi, at han og de Ældste, der er forenede med ham paa Mission ved det stille Havs Kyster, er vel og nyde Fremgang i deres Arbeide.

Af „St. Louis Luminary" for d. 23. Decbr. seer vi, at Hr. Kinkead ankom til St. Louis sidste Løverdag Aften, saavidt helbredet af sine Saar at han troes at kunne fortsætte sin Reise. Han modsiger den forrige Rapport at Udenlandsposten for Novbr. havde stoppet ved Larami og tilføier videre, at Posten for December, som vendte tilbage til Independence, havde igjen begivet sig paa Veien og at begge vilde gaae frem til Saltsøstaden om muligt.

Tale af Præsident Brigham Young,

holden i Tabernaklet den 23de October 1853.

(Af Deseret News, den 3die August 1854.)

(Fortsat fra Pag. 120.)

For Exempel, jeg vil hentyde til Eders Tog over Sletterne. Hvorledes kunde I paa nogen anden Maade have kjendt de Besværligheder, som er egne for en saadan Reise? Og føler I Eder ikke skamfulde over, fordi I blev vrede paa Eders Qvæg, eller fordi at I lod Lidenskab opstige i Eders Bryst? Forudsæt at I var gaaet frem i Velstand og fuldkommen efter Ønske med Overflødighed rundt omkring Eder; I kunde have forblevet i en saadan Tilstand indtil Dommens Dag og vilde aldrig kunne have gjort Fremskridt i Erfaringens Skole, ikke mere, end Adam kunde have vidst om Guds Gjerninger med Hensyn til Skabelsens store Øiemed uden først at blive gjort bekjendt med det Modsatte? "Er der nogen Ulykke i en Stad og jeg ikke haver gjort den," siger Herren. Der er ingen Ulykke, som er ubekjendt for Herren. Han har været fuldkommen bekjendt med alle de Forfølgelser de Hellige have gjennemgaaet. Hans Haand var der, ligesaa meget som den er i at opbygge og nedstyrte Riger og Troner paa Jorden, og endog ikke Ormen vi træde paa undgaaer hans Opmærksomhed. Enhver Ting er under hans vogtende Øie, han forstaaer alle sine Hænders Gjerninger og veed hvorledes han skal bruge dem til sin egen Forherligelse. Han har givet Menneskens Børn det Privilegium at blive lig hans Søn Jesus Christus, og har stillet alle Ting henhørende til denne Verden i deres Hænder for at see hvad Brug de vil gjøre af det.

Joseph kunde ikke blevet fuldkommet, om han end havde levet i tusinde Aar, dersom han ikke havde lidt Forfølgelse. Dersom han havde levet eet tusinde Aar og styret dette Folk og prædiket Evangeliet uden Forfølgelse, vilde han ikke være bleven saa fuldkommet som han blev i en Alder af niogtredive Aar. I kan beregne, at, naar dette Folk er kaldet til at gaae igjennem Optrin af Bedrøvelse og Lidelse, blive drevne fra deres Hjem, nedstødte og adspredte og slagne og plyndrede, den Almægtige paastynder sit Værk med større Hurtighed. Men om I og jeg lever og døer i Fred, og vi sender Evangeliet i vor Livstid til Nationerne fra Rige til Rige og fra Folk til Folk, vilde det gaae frem med den samme Hurtighed, om det ingen Forfølgelse fik? Om vi ingen Forfølgelse havde lidt i Nauvoo, vilde Evangeliet have udspredt sig som det nu har? Vilde de Ældste være bleven adspredte saa vidt som de nu er,

prædikende Evangeliet? Nei, de vilde have været fængslede til deres Avlsbrug og Ordets kostbare Sæd vilde blevet qvalt. „Broder Joseph eller Broder Brigham kald ikke paa mig til at gaae paa Mission, thi jeg har saa meget at gjøre, saa at jeg kan ikke gaae," vilde have været det almindelige Skrig. „Jeg ønsker at bygge en Række af Forraadshuse paa denne eller hiin Grund og sætte mig i en Stilling, der indbringer en 100,000 Daler om Aaret, og ka kan jeg opoffre saa meget for Opbyggelsen af Guds Rige." De Ældste vilde være bleven saa hengivne til Rigdomme, at de vilde ikke gaae og prædike, naar Herren forlangte det.

Men naar de ikke har en Kjole til at iføre deres Børn eller Skoe for deres Fødder, saa kan de gaae ud og prædike Evangeliet for Verden.

Nu, tænker I at Forfølgelsen har gjort os godt? Ja! jeg sidder og leer og fryder mig overmaade, naar jeg seer Forfølgelsen. Jeg bryder mig ikke mere om det end om Nordenvindens Hvislen, eller om Tranens Skrig, der flyver over mit Hoved, eller om Tornenes Knittren under Gryden. Herren har alle Ting i sin Haand, lad det derfor komme, thi det vil give mig Erfarenhed. Tænker I, at jeg skulde have vidst hvad jeg nu veed, dersom jeg ikke var bleven forfulgt? Jeg kan nu see Menneskenes Børns Hjerter med den samme Klarhed, som jeg kan see Eders Personer i Dagslyset. Jeg veed at vi er bleven nedsænkte i dyb Fattigdom og Elendighed ved vore Fjenders Haand, men vi har seet i dette Herrens Gjerninger og Mørkets Gjerninger afverle med hinanden, og dette har lært os at skjælne mellem de to, saa at vi kan lære at vælge det Gode og forkaste det Onde; eller med andre Ord at adskille Aanerne fra Hveden.

Jeg er et Vidne om at Mormonismen er sand og overeensstemmende med philosophiske Grundsætninger. Enhver Deel af min Sands finder den at være sund, naturlig Fornuft. — Evangeliet er Sandhed; der er en Gud; der er Engle; der er en Himmel og et Helvede; og vi er alle i Evigheden, og vi kan ikke komme ud af den; den er grændseløs, uden Begyndelse og Ende, og vi har aldrig været ude af den. Tid er en vis Deel af Evigheden tildeelt disse dødelige Legemers Tilværelse, hvilke skal opløses i deres Elementer eller forstyrres, som Forberedelse til at indtræde i en høiere Grad af Tilværelse. Tid er en Deel af Evighed, tilmaalt denne Verden, og kan blot blive kjendt ved de Forandringer vi seer i Sammensætningen og Opløsningen af de Elementer, hvoraf den bestaaer. Herren har sat sine Børn her og givet dem Legemer, som ogsaa er underkastede Forraadnelse, for at erfare om de vil bevise sig selv værdige til de Dele, hvoraf deres Legemer er sammensatte, og af en herlig Opstandelse, naar deres dødelige Legemer vil vorde udødeliggjorte. Nu, hvis I besidder den Helligaands Lys, kan I klarligen see at Prøvelser i Kjødet er virkeligen nødvendigt.

Jeg vil henvise igjen til de Brødre og Søstre, som nyligen er komne over Sletterne. Mit Raad til dem idag er, som det har været ved tidligere Leilighedder til alle som kom ind i disse Dale, gaaer og bliver døbte til Syndernes Forlagelse, angrende alle Eders Afvigelser fra Retfærdighedens Sti, troende fuldt og fast at i Jesu Christi Navn alle Eders Synder vil vorde aftvede. Om Nogen af Eder spørger, hvad Nødvendighed der er for Eder at blive døbt, som I ikke har begaaet nogle Synder, saa svarer jeg, det er nødvendigt at fuldkomne al Retfærdighed.

Jeg har hørt Nogle af Eder at bande og sværge endog Nogle af Israels Ældste. Jeg vilde døbes syv Gange, var jeg i Eders Sted; jeg vilde ikke ophøre at nøde en eller anden god Ældste til at døbe mig atter og atter indtil jeg kunde tænke, at mine Synder vare tilgivne. Jeg vilde ikke leve en anden Nat over, indtil jeg blev døbt tilstrækkeligt for at tilfredsstille mig, at mine Synder var forladte; derefter gaaer og modtager Haandspaalæggelse, som I gjorde, da I først annammede Jesu Religion. Dette er mit Raad.

(Fortsættes.)

Uddrag

af Forhandlingerne ved et General-Raad for den skandinaviske Mission, holdt i Kjøbenhavn den 28de, 29de og 30te Decbr. sidstleden.

(Fortsat fra Side 125.)

Ældste Widerborg opstod derefter, opfordret af Præsident Van Cott, for paa hans Vegne at tilkjendegive Tilfredshed med de Brødre, som hidindtil havde talt og afgivet Rapport over deres respective Conferencer, da det var meget magtpaaliggende for Præsidenten at erholde en rigtig Opfattelse af Tingenes sande Tilstand og den fremtidige Udsigt; hvorfor det vandt hans Bifald at Brødrene fremlagde hvad der laae paa deres Sind. Med Hensyn til Spørgsmaalet Ældste Liljenqvist havde berørt, da var det utvivlsomt at Herrens Tjenere, un som fordum, havde at opholdes af de Helliges Kjærlighed. Det var og er ikke i Jesu Christi Kirke, som i Verdens Kirkesamfund, at Præstedømmet har visse fastsatte Lønninger og Salarier for enhver Ting, som de udretter. Herrens Tjenere gaaer ud uden Midler, svolende paa Forjættelsen, „at den som arbeider trofast i Guds Rige og opfylder sine Pligter, skal ingenlunde mangle det Nødvendige." Saaledes var det i Jesu Menighed i de første Dage, og saaledes er det iblandt de Sidste Dages Hellige. Dersom disse ikke endnu har i saa Henseende fuldkommen lært at kjende deres Pligter, saa tilkommer det Præstedømmet, der er sat over dem, hver i sin Grad og Orden at lære dem saavel denne som enhver anden Pligt, der hører til Opbyggelsen af Guds Rige, paa det at de Hellige kan blive deelagtiggjorte i de himmelske Velsignelser baade her og i den tilkommende Verden; idet Herren og Mesteren sagde: "Hvo som giver disse Smaa — mine Udsendte — ikkun et Bæger koldt Vand at drikke — fordi han er min Tjener — skal ingenlunde miste sin Løn." Herren vil saaledes belønne de Hellige og Enhver for udviist Kjærlighed mod hans Tjenere, hvis Nød de have afhjulpet, forudsat at det er skeet frivillig og af Kjærlighed til Gud og til hans Værks Fremme. Deri at vi alle — fra den største indtil den mindste — er nidkjær i vore Pligters Opfyldelse i alle Anliggender — aandelige som timelige — viser vi os værdige vor store Herre og Mester, der satte os et levende Exempel at efterfølge, hvilket vil føre os til Maalet — den himmelske Herlighed.

Udtrykte tillige sin personlige Glæde over at være kaldet til Medarbeider i

denne Kirke, og at vare værdig til at være samlet med saa mange af Præstedømmet, der indbyrdes formedelst Herrens Aand belærte hverandre. Erklærede, at siden han kom ind i Menigheden, havde hans Tro ingensinde vaklet; men han var bleven mere og mere bestyrket i, at dette var det store Sidstedagsværk, hvorom Herren fordum har talet ved sine Propheters Mund, og hvorom han nu atter lader forkynde som en Forberedelse for Christi anden Tilkommelse.

Sluttedes med Bøn af Ældste Alamanson.

Kl. 1½ Eftermiddag samledes Raadet igjen og kaldtes til Orden af Præsidenten og aabnedes med Bøn af Ældste Olsen.

Derefter fremstod efter Opfordring Præsidenten for Lollands Conference Joh. Svensen og hilsede Brødrene i Herrens Navn med Glæde i sit Hjerte over at være en Arbeider i det Værk, for hvis Skyld de var forsamlede. Han bragte Hilsen fra de Hellige i Conferencen, der indbefattede Lolland, Falster og Møen. Der er 7 Menigheder og 1 er nærved at opreises. Han følte at Herren havde velsignet ham og de Medarbeidere, som vare trofaste. Han trængte til flere Ældste for at Værket kunde gaae stærkere frem. Vel er det saa, at Herrens Tjenere blive prøvede i adskillige Stykker, dog var der bedre nu i Conferencen, end da han begyndte at arbeide der. Paa Møen var den haardeste Mission, fordi Folket lod sig ophidse til Forfølgelse af Præsterne; haabede dog at det vilde blive bedre, thi Sandheden annammes med Begjærlighed af Mange og han kunde give Søskende i det Hele et godt Vidnesbyrd. Han havde den bedste Forhaabning om Evangeliets Fremgang i den Conference, naar ikkun de Ældste, det bliver beskikkede til at arbeide der, holder sig nær til Herren, bevarer hans Aand, er udholdende og trofaste, og om end Besværligheder og Fare nogen Gang skulde møde dem, ikke lade en utidig Frygt betage dem Lysten og Modet til at arbeide i Herrens Viingaard, eller faae dem til at forlade deres Arbeidsmark uden at være kaldet derfra, efter Herrens Præstedømmes Orden. Han havde ofte erfaret Fjendernes Hadskhed og Efterstræbelser, med ved Guds Hjælp var han lykkelig undgaaet Farerne, og haabede fremdeles — forsaavidt han opfyldte sine Pligter, hvortil han vilde bede Gud om Hjælp — at blive hjulpen i alle Ting. Han kunde ønske 3 Ældste til Hjælp i Arbeidet. Conferencens Hovedtal for Nærværende er 103 og Tilstanden saaledes, at Præstedømmet lider ingen Nød, fordi der næsten almindelig er Sødskende i Egnen, hvor de arbeide, der kan huse dem og afhjælpe deres timelige Fornødenheder. Han antog, at der efterhaanden vilde reises flere Menigheder paa Lolland og Falster, hvor der nu herskede en mere fredelig Aand end paa Møen; og hvor der er mange Venner, som under de Sidste Dages Helliges Lære. Skandinaviens Stjerne glædede de Hellige og læstes med Begjærlighed baade af dem og af mange Fremmede. Det glædede ham, at Bogagenterne i hans Conference sendte deres Regnskab ordentlig og i rette Tid, saa at ikke Byrden eller Ansvaret lagdes paa ham, og han bemærkede, at hvis vi i denne som i andre Henseender fulgte de Lærdomme, som lige fra Begyndelsen Tid efter anden har staaet i Stjernen, saa vilde alt gaae ret til.

Han sluttede med at ønske, at Herrens Velsignelse maa være over os og hans Aand hjælpe os i alle Ting for Christi Skyld.

Efter ham fik Præsidenten over Vensyssels Conference L. Larsen Ordet. Han

tolkede sin Glæde over at være i denne Forsamling og høre den Lærdom, som gives og erfare Herrens Aand og Kraft, der tildeles os i dette Rige, som ikke er af denne Verden, og som oplyser os om alle Ting. Han bragte Hilsener fra Brødre og Søstre i Vensyssel. De vorede og ernæredes ved Herrens Aand og Kraft og Værket gaaer frem; mange blive oplyste og lagte til Menigheden, og om det end er mørkt for en liden Tid, skinner Lyset saa meget stærkere, naar Skyerne er dragne forbi. Der er 8 Grene i Conferencen, hvis Hovedtal for Tiden er omtrent 257, hvoriblandt mange trofaste Brødre og Søstre og alle har det i Almindelighed godt. 10 Brødre er udsendte 2 og 2 for at prædike Evangeliet til vore Medmennesker og der var Haab om at snart flere vilde lægges til Menigheden. Skrifterne læstes med Begjærlighed og der var solgt en Mængde „Sandheds Røster" til Fremmede. Stjernen er til stor Velsignelse for Søgende, der længes hver Gang den kommer ud efter at faae den, og den holdes ogsaa af nogle udenfor Menigheden. Han savnede mange gode Brødre og Søstre, som reiste med sidste Emigration, men Herren tillægger Andre i deres Sted. Han vilde ikke undlade at bemærke, at jo mere han beskuede dette Værk, desmere maatte han beundre Herrens Viisdom i alle Ting. Han lagde Mærke til at Emigranternes Kjærlighed og Enighed var bleven forøget, den Gang de maatte vende tilbage til Frederikshavn efter at have undgaaet Faren for at blive opslugt af Nordsøens Bølger. Den Prøvelse Gud sendte dem forøgede deres Taalmodighed, deres Tro, deres indbyrdes Enighed og Kjærlighed. Alting tjener dem til Gode, som elsker Gud.

Naar han skuer tilbage til Begyndelsen af dette Værk og til den Tid, naar Evangeliets Vidnesbyrd først bragtes til dette Land, og følger det siden i Tanken indtil nærværende Tid og seer den Fremgang, det — uanseet mangeslags Hindringer baade inden og uden — har gjort i saa kort en Tid og med saa tilsynelade nde ringe Midler, da kan han ikke andet end glæde sig; thi enhver — som ikke er blind — kan tydelig see at Herrens Aand har arbeidet med og at hans Haand har været udrakt til at beskytte og velsigne sit Folk og rydde Veien for hans Tjenere, naar de er gangne ud for at forkynde Rigets Evangelium for Menneskens Børn.

Han ønskede, at Herrens Aand, Kraft og Velsignelse fremdeles maatte hvile over Præsident Van Cott og Enhver af os i den Herres Jesu Navn.

Derefter fremstod Præsidenten for Skaanes Conference i Sverrig N. Nilsson og tilkjendegav sin Glæde og Tilfredshed over at kunne bringe Hilsen fra den skaanske Conference, fortiden bestaaende af 8 Grene, hvis Tilstand efter Omstændighederne var upaaklagelig, dog kunde han ønske at det var bedre, men paa Grund af det aandelige Mørke og den store Tvang i religiøs Henseende, der herskede over hele Sverrig, kunde det ikke ventes bedre. Foruden de nævnte 8 Grene i Skaane er der to Grene længere op i Sverrig, altsaa i det Hele 10, der vel ikke er store, uagtet der er 15 Ældster, hvilket kan forholdsviis synes at være mange, men der behøves endnu flere, thi Landet er stort og Brødrene blive som oftest arresterede, pidskede og behandlede som Misdædere efter deres saakaldte christelige Love. I Julen blev ogsaa en Broder fængslet. Uanseet alt dette følte han sig dog tilfreds og glad i Arbeidet, idet at Herrens Kraft og Aand gjør sig gjældende, saa at der har herskt taalelig Fred i Forsamlingerne,

især i Malmø, og de som komme for at yppe Urolighed bliver ofte slagne af Sandhedens Magt. I denne Tid er der mange Troende, som staaer nær til Daab. Den svenske Mission trænger, formedelst Lovenes Haardhed og Embedsmændenes Ubarmhjertighed, til Brødre, der have Mod, og som i et og alt stoler paa Herrens Kraft og Hjælp, og ikke er bange for denne Verdens Herrer, eller for Fængsel eller for deres uretfærdige Straffe, men med Frimodighed, Taalmodighed og Udholdenhed gaaer frem og gjør Herrens Villie, forkyndende Frelse for Sjælene, saa føler jeg at Herren vil velsigne deres Arbeide, give dem Mod og Kraft til at udholde Trængslerne, og deres Taalmodighed og deres Tro vil tilsidst beskjæmme og trætte deres Fjender og Evangeliet vil vinde Seier i dette Land, hvor der er mange gode Sjæle, der sukker under Aaget og ønsker Frelse. Begjærlighed efter Skrifterne tiltager baade iblandt de Hellige og de Fremmede, og Lyset vil saaledes udspredes videre ved Hjælp af Ordet og Herrens Værk vil rulle fort og mange vil forhaabentlig efterhaanden tillægges Kirken. Hvad ham selv angik, ønskede han at arbeide saalænge i denne Mission, som det var Herrens Villie og han fik Naade dertil, og han ønskede ogsaa at hans Medarbeidere vilde holde sig nær til Herren og være trofaste. — Nedbedende Herrens Velsignelse over alle sluttede han sit Foredrag.

Nu opstod paa Præsident Van Cotts Vegne Ældste Widerborg og fremførte Præsidentens Bevidnelse om hans Tilfredshed og Glæde over Brødrenes Vidnesbyrd angaaende deres Arbeide, og den Fremgang Herren havde givet dem; fremhævende hvor værdifuldt det var at være en Herrens Tjener og hvor stort at lide Trængsler for Evangeliets Skyld — Trængsler, der engang vil vorde forvandlede til Herlighed og Salighed for dem, der har modtaget samme, men til tilsvarende Elendighed for dem, der har foraarsaget samme, med mindre de vil omvende dem og søge Guds Naade itide; formanede og opmuntrede Brødrene til at være forenede i Bøn og med Nidkjærhed og Lydighed under Herrens Befalinger gaae frem og udføre hans Villie paa det Sted eller i det Kald de var kaldet, hvorledes end Omstændighederne er, indtil det behagede Herren at forordne det anderledes. Den Tjener, der, naar Herren kommer, vil befindes at have gjort hans Villie, vil faae sin Løn, da derimod den Tjener, der har været utroe og ikke udrettet sin Herres Villie, vil ikke alene miste sin Løn, men ogsaa blive straffet for sin Forsømmelse.

Han tilføiede, at vi aldrig maatte forglemme at bede for hverandre og opholde Herrens Præstedømme, saa at Guds Aand i Kraft maa hvile over vor Præsident Van Cott og hans Medhjælpere i Missionen.

Da Tiden var udrunden, foresloges Raadet at sluttes til næste Dags Form. Kl. 10. Eenstemmigen vedtaget.

Sluttedes med Bøn af Ældste Liljenqvist.

Den 29de December Kl. 10 Form.

Præsident J. Van Cott aabnede Dagens Forhandlinger; det glædede ham atter at være samlet med Brødrene; følte sig noget bedre end Dagen iforveien og udtalte i Korthed sine Følelser.

Bøn holdtes af Ældste Aamanson.

Opfordret dertil fremstod Præsidenten for Fredericia Conference, Ældste J. Jørgensen, og hilsede Forsamlingen med Guds Fred og frembragte Hilsener fra de Hellige. Yttrede sin Glæde over Evangeliets Fremgang i hans Conference, som var i en forhaabningsfuld Tilstand, men paa Grund af dens store

Udstrækning, indbefattende Fyen og Langeland, udkrævende mange og trofaste Arbeidere; ønskede at kunne erholde om det var muligt en fire Ældste til, der med Opoffrelse og Nidkjærhed kunde tage fat paa Arbeidet; thi han havde Brug for dem; bevidnede at de Hellige, eftersom de lærte deres Pligter, var villige at betale Tiende og offre deres frivillige Gaver til det vedvarende Emigrationsfond og Tempelfondet; Skrifterne interesserede dem meget; Begjærligheden at læse dem tiltog og de udspredte Lys og Kundskab iblandt de Hellige. Det glædede ham, at han var agtet værdig at arbeide i Herrens Viingaard; han følte sin egen Ringhed, men han havde ogsaa seet at Herren kan fremme sit Værk ved simple Redskaber, naar de er trofaste og af en fast Charakteer, hvorfor han ogsaa havde det Haab, at Herren fremdeles vilde staae ham bi i hans Pligters Opfyldelse og han ønskede af Hjertet at fremme Herrens Ære, og hans Riges Utbredelse i den Egn, hvor han var kaldet til at arbeide.

(Fortsættes.)

Indbetalt siden den 15de Januar.

A. P. Trane	22 Rd.	„ Mk.	„ Sk
H. P. Olsen	33 —	„ —	„ —
O. N. Liljenqvist . . .	3 —	3 —	14 —
J. C. Klingbeck	65 —	„ —	„ —
Summa	123 Rd.	3 Mk.	14 Sk.

Rettelser i forrige Nummer:

Side 124, 1ste Spalte, 13de Linie fra oven staaer J. Jensen, læs: J. Larsen.
Side 128 i Rapporten for Aalborg. Conf. Hovedsum 252, læs: 212.

Indhold.

	Side.		Side.
General-Conferencen i Saltsøstaden	129	Red. Bem.	137.
Joseph Smiths Levnetsløb	132.	Tale af Præsident B. Young . .	138.
Polygami i Utah	135.	Generalraadets Forhandlinger . .	140.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og faaes paa Contoret i Gothersgade Nr. 29, 3die Sal og paa alle kongl. Postcontorer.

Udgivet og forlagt af J. Van Cott.

Trykt hos F. E. Bording.